

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 30. januar 2007
Kontor: Udlændingekontoret
J.nr.: 2006/4199-727
Sagsbeh.: LNL
Fil-navn: Praksisnotat

Notat om Integrationsministeriets praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e

1. Indledning

I notatet beskrives Integrationsministeriets praksis for meddeles af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

I afsnit 2 gennemgås retsgrundlaget og i afsnit 3 redegøres for ministeriets praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.

Ved notat af 6. april 2006 redegjorde Integrationsministeriet senest for udlændingemyndighedernes administration af reglerne om meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e til udlændinge fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien.

2. Retsgrundlaget

Efter udlændingelovens § 9 e kan der gives opholdstilladelse til en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien), der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i § 48 e, stk. 1, såfremt udlændingen må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Bestemmelsen blev indsat i udlændingeloven som § 9, stk. 2, nr. 5, ved lov nr. 427 af 31. maj 2000 om ophævelse af Kosovonødloven og ændring af udlændingeloven.

Afgørelse efter udlændingelovens § 9 e, træffes af Udlændingesservice og kan påklages til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2.

Det fremgår af forarbejderne til loven, at der ved lovændringen gives mulighed for, at de Kosovo-fordrevne, der efter UNHCR's (United Nations High Commissioner for Refugees) anbefalinger kan være særligt sårbare og derfor ikke for tiden bør tilbagesendes, kan få en opholdstilladelse efter udlændingelovens regler.

UNHCR udtalte i anbefalinger af 24. marts 2000, at det er UNHCR's opfattelse, at de fleste Kosovo-albanere ikke længere har et umiddelbart behov for beskyttelse og derfor er i stand til at vende hjem i sikkerhed. UNHCR udtalte samtidig, at enkeltpersoner tilhørende særligt sårbare kategorier bør have forlænget deres ophold af humanitære grunde, indtil der kan tilvejebringes særlige ordninger for at lette deres tilbagevenden.

Af UNHCR's anbefalinger fra april 2002 fremgår det bl.a., at hovedparten af de Kosovo-albanere, der flygtede i forbindelse med konflikten, er vendt hjem. Det fremgår endvidere, at enkeltpersoner i en særligt sårbar situation kan have særlige behov, der bør tages hensyn til i forbindelse med en tilbagevenden til Kosovo. UNHCR har i den forbindelse peget på nogle persongrupper, der falder ind under denne kategori.

Det fremgår bl.a. af UNHCR's anbefalinger fra marts 2005, at den overordnede situation i Kosovo er forbedret, og at der er skabt bedre muligheder for tilbagevenden. Det fremgår imidlertid også, at der fortsat er enkeltpersoner i en særligt sårbar situation, som kan have særlige behov, der bør tages hensyn til i forbindelse med en tilbagevenden til Kosovo. UNHCR har i den forbindelse peget på nogle persongrupper, der falder ind under denne kategori. Det drejer sig om uledsagede børn og ældre, kronisk og på anden måde alvorligt syge eller psykisk syge personer, handicappede personer samt enlige kvinder med mindreårige børn uden slægtninge i Kosovo.

UNHCR har senest udsendt opdaterede anbefalinger i juni 2006. Det fremgår heraf, at der fortsat er – en nu væsentlig mindre – gruppe af enkeltpersoner i en særligt sårbar situation, som kan have særlige behov, der bør inddrages i forbindelse med en tilbagevenden til Kosovo. UNHCR henviser til følgende to persongrupper:

- Uledsagede ældre personer, der ikke har slægtninge eller anden form for socialt sikkerhedsnet i Kosovo.
- Børn uden slægtninge eller andre personer, der kan yde lignende omsorg i Kosovo, og hvor barnets tarv ikke bedst tilgodeses i Kosovo.

Gruppen af kronisk og på anden måde alvorligt syge eller psykisk syge personer, handicappede personer samt enlige kvinder med mindreårige børn uden slægtninge i Kosovo er således ikke længere nævnt specifikt i UNHCR's Position Paper.

3. Ministeriets praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e

Ved behandlingen af sager om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 e, foretager ministeriet en vurdering af, hvorvidt en person vil være i en særligt sårbar situation ved tilbagevenden til Kosovo. Denne vurdering foretages på baggrund af UNHCR's seneste anbefalinger.

Der meddeles således opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e til enkeltpersoner i en særligt sårbar situation, som kan have særlige behov, der bør inddrages i forbindelse med en tilbagevenden til Kosovo. Under denne kategori hører uledsagede børn og ældre personer, der ikke har slægtninge eller anden form for socialt sikkerhedsnet i Kosovo.

Praksisændringen som følge af UNHCR's anbefalinger af juni 2006 indebærer, at gruppen af kronisk og på anden måde alvorligt syge eller psykisk syge personer, handicappede personer samt enlige kvinder med mindreårige børn uden slægtninge i Kosovo ikke længere meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e.